

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4612 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 15 martie 1964

BUCUREȘTI 1964

Moutățile arhitectonice și urbanistice ale Bucureștilor nu ne mai uimesc. Ele au intrat de mult în firescul cotidian. Pot să-ți vină în minte, cel mult, uimirea oaspetelui venit dintr-o țară străină sau a turistului venit după o lungă absență din țară să recunoască total niște dimensiuni.

Exact acum 30 de ani, la începutul primăverii, un călător, autor al unei cărți despre București, descria astfel orașul: „Bucureștii se prezintă ca un fenomen fizic descreșcător, o culoare vie care se degradează pînă la alb, o undă care se subțiază și se topește. Pe măsură ce înaintezi spre periferii, casele foarte înghesurate și înalte devin din ce în ce mai mici, pînă să devină doar niște puncte și sfîrșesc, la sol, în bordes. Fatalitatea aplicată la destinul caselor, ca și la cel al oamenilor”.

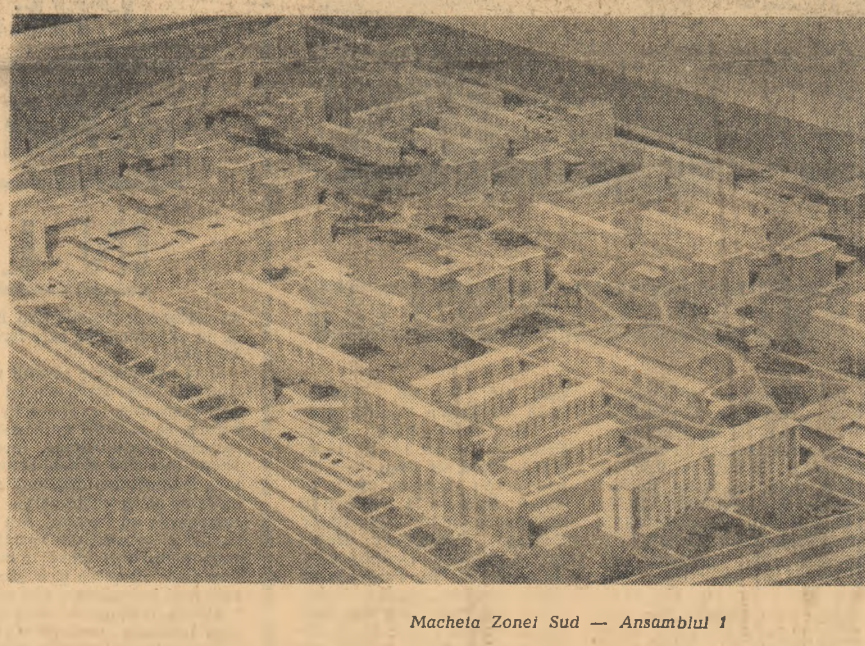
Revoluția a scufundat acest București al contrastelor, aducîndu-l în lumină pe cel de acum, pe care-l cîntă și omul locului, și călătorul: una dintre cele mai frumoase capitale europene, oraș al tradițiilor și al tinerilor, al unei industrie moderne, al bulevardelor cu cea mai contemporană finută arhitectonică. „Centru” nu e numai Piața Palatului, cu marile sale ansambluri de blocuri moderne, ci și Ploaiea, și Calea Griviței, și Piața 1 Mai, și Cișelești, și Șoseaua Giurgiului sau Ottenței, și Balta Albă. Dacă în perioada anilor 1948—1957 s-au construit, de către Sfatul Popular al orașului, aproape 8 000 de apartamente, în ultimii șase ani numărul lor a depășit 48 000 (apartamente fizice).

Și ofensiva este în plină desfășurare. Anul acesta, în București se vor construi încă 15 000 de apartamente, dintre care un număr de 12 300 re-

- Orașul - șantier
- 15 000 apartamente
- Noi microraiioane
- Pretutindeni-frumosul

rașului-șantier, așa cum se înfățișează el la începutul sezonului de construcție inaugurat o dată cu primăvara.

Sistem în fața unui București în miniatură: o hartă, machete cu reliefuri multicolore... Aplecați asupra lor, luăm perspectiva aeriană a orașului-șantier, armină ca de aici, din acest punct de sinteză, să desprindem paralele la sol a diferitelor puncte.

Macheta Zonei Sud — Ansamblul 1

Bogată activitate la universitățile muncitorești

De la începutul anului de învățămînt și pînă în prezent, mii de cursanți, în mare majoritate muncitori, care frecventează cele 37 de universități muncitorești din marile uzine, fabrici, cluburi, instituții ale Capitalei și-au însușit prețioase cunoștințe din domeniul științelor științifice, istoriei patriei, economiei politice, istoriei diplomației și relațiilor internaționale, al științelor tehnice, biologiei, geografiei, literaturii, artelor plastice, muzicii.

Peste 350 de lectori și conferențieri — cadre didactice din învățămîntul superior, academicieni, specialiști din diferite domenii de activitate — ajută pe cursanți să-și ridice pregătirea profesională, să-și lărgească orizontul de cultură generală. La susținerea lecțiilor sînt folosite planșe, hărți, filme documentare, benzi de magnetofon și discuri.

(Agerpres)

SĂ DISCUTĂM DESPRE ● TINEREȚE ● EDUCAȚIE ● RĂSPUNDERI

Scrisoarea Școlii nr. 136

Apariția în „Scînteia tineretului” a materialilor în legătură cu elevul Pribegeanu Ion a provocat în rândurile colegiului nostru pedagogic o puternică frământare. Este pusă în discuția opiniei publice, a oamenilor de diferite profesii: muncitori, militari, profesori, scriitori — tineri și vîrstnici — munca desfășurată de noi, învățători și profesori din Școala de 8 ani nr. 136 din Capitală, pentru instruirea și educarea tineretului.

Sîntem convinși că mase largi de cetățeni așteaptă cu nerăbdare cuvîntul școlii în care elevul Pribegeanu Ion a învățat pînă în clasa a VII-a. Însă această inițiere, dovedește frământarea noastră. Răspunsul trebuia dat după o analiză a tuturor acțiunilor pe care școala, dirigintele, colectivul de profesori, instructora de pionieri le-a întreprins pentru ca elevul nostru să nu alunece pe un drum greșit.

SERBAN ȘTEFANIA
directoarea Școlii de 8 ani nr. 136

(Continuare în pag. a III-a)

O notă bună Foto: N. STELORIAN

Plecarea din Phenian a delegației Partidului Muncitoresc Român

PHENIAN 14 (Agerpres). — Sîmbătă 14 martie, delegația Partidului Muncitoresc Român, alcătuită din tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., conducătorul delegației, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu și Chivu Stoica, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a părăsit Phenianul.

NOI MAȘINI ȘI UTILAJE MODERNE

De curînd exploatarea forestieră din regiunea Banat a fost dotată cu noi mașini și utilaje moderne, printre care 60 de fierăstrăie mecanice, 22 tractoare pentru fixarea și transportarea buștenilor, 8 funiculari și altele. În vederea folosirii raționale a noilor instalații mecanice ca și a celor existente, D.R.E.F. Banat a inițiat cursuri de ridicare a calificării profesionale, în meseriile de montaj și mecanici de fierăstrăie, care sînt urmate de peste 130 de muncitori forestieri.

Creșterea gradului de mecanizare la principalele lucrări de exploatare a lemnului a permis întreprinderilor forestiere din regiunea să-și depășească de la începutul anului, planul de producție cu peste 4 la sută.

(Agerpres)

Cronica ACTUALITĂȚII

VEȘTI DIN REGIUNI Slep de 1 000 tone lansat la apă

● Zilnic, din regiunea Suceava pleacă spre țărilor Hunedoara un vagon de fier vechi. În primele două luni ale anului s-au colectat și expediat țării peste 1 000 tone de metale vechi.

● În regiunea Hunedoara a început faza rațională a concursului pe țară a cercurilor de foto-amatori care funcționează în cadrul cluburilor muncitorești. Foto-amatorii de la Lupeni și Uricani prezintă la concurs peste 80 de fotografii înfățișînd aspecte din viața nouă a mînerilor, construcții socialculturale ridicate în anii puterii populare în localitățile din Valea Jiului, portrete de mîneri fruntași în întrecerea socialistă etc. Fotografii sînt expuse la clubul muncitoresc din Lupeni, urmind ca cele mai bune să fie selectate pentru faza regională ce se va deschide la începutul lunii viitoare.

● GALAȚI (de la corespondentul nostru). — A deveni o tradiție ca atunci cînd este lansată la apă vreo navă, constructorii să fie de față cînd primește botul Durdin. Așa s-a întîmplat și ieri. Constructorii șantierului naval „1 Mai” din Brăila au tinut să fie toți prezenți la prima lansare din acest an la apă a primului slep de 1 000 tone dintr-o nouă serie de glepuri ce se vor construi în acest șantier.

Cu locomotivele Diesel-electrice pe drumurile țării

De cîteva zile, transporturile directe de mărfuri între stațiile de cale ferată Craiova—Petroseni se efectuează cu ajutorul locomotivei Diesel-electrice. Acestea înlocuiesc mai multe locomotive cu abur la remorcare a unei garnituri de mărfuri, iar datorită utilizării lor, viteza comercială a sporit cu 50 la sută.

Duminică la patinoar

Un scurt metraj al amatorilor

În urmă cu cîteva zile, la cîmîntul cultural din comuna Păuliș, raionul Lipova, a avut loc o premieră așteptată — cu multă emoție atît de realizatori, cît și de interpreți. Realizatorii — un grup de entuziaști iubitori ai celei de-a șaptea arte, care au inaugurat în urmă cu un an cineclubul sătesc Păuliș, Interpretii, tărani colectiviști din comună, deveniți eroi de film în timpul culesului strugurilor. De la fașă, acesta este și titlul scurt-metrajului „La cules de struguri”.

Un nou produs: plăcile melaminate

Ministerul Economiei Forestiere și Ministerul Comerțului Interior au avizat recent utilizarea plăcilor melaminate — nou produs realizat la Combinatul de industrializare a lemnului de la Pipera — la executarea celor mai reușite tipuri de garnituri pentru bucatării, fabricate în țara noastră. Printre acestea se numără: bucatăriile „Victoria”, „Folior” și „Pescăruș” livrate de întreprinderile „Mobilă” din Iași, „Republică” din Sibiu, C.I.L. din Brăila, I.P.R.O.F.I.L. „Răsăritul” din Pîncota.

Totodată, s-a aprobat aplicarea cu caracter experimental a plăcilor melaminate la executarea unui lot de 1 000 de garnituri de dormitoare „Ilva”, la Fabrica de mobilă „23 August” din Tg. Mureș. Specialiștii din industria lemnului studiază posibilitatea extinderii acestui produs la alte tipuri de mobilă.

RĂSPUNDERE COLECTIVĂ NU „ȚAPI ISPĂȘITORI!”

Răspunsul Școlii 136 l-am așteptat cu răbdare un timp exagerat de lung, convins și noi că el trebuie dat în urma unei temeinice analize — dar nu a unei analize „a tuturor acțiunilor pe care școala... le-a întreprins pentru ca elevul să nu alunece pe un drum greșit”, ci a celor pe care nu le-a întreprins ori le-a întreprins fără simț pedagogic deoarece despre acestea era vorba în articolele noastre.

(Continuare în pag. a III-a)

PE TEME ȘTIINȚIFICE

Noate interveni în procesul desfășurării unei asemenea fenomene meteorologice complexe cum este ploia?

Și dacă acest lucru este posibil, atunci care este calea pe care ea străbătută-o oamenii de știință pentru a ajunge la crearea unui instrument care să poată provoca ploia chiar și atunci când, în înaltul cerului, norii încă nu și-au făcut apariția?

Unor asemenea întrebări ale cititorilor noștri vom căuta să le răspundem în cele ce urmează.

De la bun început însă, este necesar să precizăm că în această împrejurare — ca și în altele asemănătoare — savanții au început prin a-și explica legile după care se călăuzește acest fenomen natural, având atât de multiple implicații în activitatea omenească...

Oamenii de știință au analizat esența procesului de formare a norilor, au trimis la mari înălțimi sonde meteorologice, au încercat să reproducă pe cale de laborator fenomenele care se petrec în natură. Pe căi multiple, ei au ajuns să cunoască atât procesul formării norilor, cât și modalitatea în care apar ploile.

Se pare — la prima vedere — că transformarea norilor în ploaie ar fi un fenomen lesne de explicat. Iată însă că trecerea de la nori la ploaie s-a dovedit a fi un proces complex și, aparent, paradoxal.

Un nor cumulo-nimbus de furtună conține mase enorme

de apă. Uneori cantitatea de apă dintr-un asemenea nor se poate ridica la cifra de 200.000 tone. Aceste mase lichide sub formă de picături — sub forma unor picături înfime având fiecare diametrul de aproximativ 30 de microni (un micron = a mia parte dintr-un milimetru). Pentru ca să se formeze o singură picătură de ploaie este necesară contopirea a cel puțin 300.000 asemenea particule.

Cum pot fi însă provocate

de condensare. Acest proces nu este însă posibil decât în condițiile răcirii atmosferei. Iar pentru aceasta — paradoxal fapt! — aerul trebuie mai întâi să se încălzească.

Intr-adevăr, sub acțiunea căldurii solare presiunea aerului crește. Aceasta provoacă apariția unui curent de aer ascendent care antrenează vaporii spre regiunile mai reci ale atmosferei. Iar legile fizicii demonstrează că un metru cub de aer poate conține o cantitate maximă de vaporii de apă, în funcție de temperatura la care se află. De exemplu, la plus 30 de grade C, el poate conține — cel mult — 31 grame de apă sub formă de vaporii. La minus 20 de grade C, același volum de aer nu mai poate conține decât

ales, de înfimele cristale de sare marină.

Din condițiile necesare formării norilor cea mai importantă este deci prezența unui curent de aer cald. Și pentru ca un asemenea curent să se formeze este esențială nu numai încălzirea, în sine a aerului. Încălzirea atmosferei trebuie să se producă pe o zonă îngustă deasupra căreia să existe un „tăci” aerian — asemănător celui dintr-o sobă. Băzindu-se pe studierea acestui fenomen, oamenii de știință au imaginat diferite modalități de a „imita natura”. Vom descrie în cele ce urmează numai unul dintre cele mai recent realizate dispozitive de „comandă” ploaie.

„Dintr-o sută de arzătoare special așezate pe laturile unui

După ce am făcut cunoștință cu mecanismul prin care se formează în natură norii și ploaia, felul în care acționează mașina este lesne de explicat. Dezvoltând o căldură uriașă, cele o sută de arzătoare constituie acea „sobă” care condensează spre păturiile reci ale atmosferei curentii de aer cald — cuprinzând vaporii de apă. În același timp, particulele de praf și fum reprezintă niște excelenți „curse” — nuclee de condensare a vaporilor.

Numeroasele experiențe făcute au pus în evidență și alte însușiri ale „sobei”. Datorită bruscii și masivei încălziri a aerului, ea poate „aspica” din atmosferă — într-un singur minut — substanțe toxice sau deseuri atomice ivite în urma unui accident, împingându-le apoi la peste o mie de metri înălțime. Mijloc imediat de a păstra împotriva unui asemenea pericol.

Apare, nelndoios, faptul că asemenea încercări de acțiune asupra factorilor meteorologici au o încontestabilă valoare. Mai rășinată de rezolvat unele probleme — nu mai puțin importante — legate de eficacitatea lor economică. Căci — din păcate — până în prezent experiențele amintite nu justifică marile cheltuieli pe care le necesită. Să subliniem în acest sens doar faptul că crearea citorva nori cumulus de dimensiuni mijlocii — ca și dezvoltarea lor — presupun un consum de energie de cîteva zeci de milioane kilovați-ore, adică tot atât cât produce împreună cîteva dintre cele mai mari hidrocentrale din lume.

Dar putem avea certitudinea că în curînd oamenii de știință vor găsi căile pentru o comandă rapidă a unor ploii fecunde și... ieftine.

A. TĂNĂȘECU

Vom putea comanda ploile?

la scara uriașă a sutelor de tone de particule aceste aglomerări? Căci nu totdeauna apariția și acumularea de nori este urmată de ploaie.

Existența ploii demonstrează că — alături de legile electrostatische — aici acționează și alți factori. Aceștia sînt de experiență fenomenului de supraziune. Fenomenul amintit arată că — în anumite condiții — apa poate rămîne lichidă și sub zero grade. În condițiile existenței norilor, o parte din particulele de apă în suspensie rămîn

condițiile inexistenței acestora? Sau — mai precis: cum pot fi formați norii și, acționînd asupra acestora, declanșată ploia?

Problema este deosebit de complexă și, în rezolvarea ei, oamenii de știință s-au sprijinit pe cunoașterea procesului natural al formării norilor.

Este cunoscut faptul că, prin evaporarea apei din marile bazine naturale de la suprafața pămîntului, aerul se încălzește și se umple de vaporii de apă. Pentru ca aceștia să se poată transforma în nori este necesar un proces

1,1 grame apă. Astfel, pe măsură ce aerul urcă, temperatura scade, o parte din vaporii condensîndu-se.

Apare însă și un alt „paradox”: moleculele de vaporii de apă, mișcîndu-se printre moleculele de oxigen și azot ale aerului — care se ciocnesc între ele fără a se uni — ar trebui să se comporte identic: să nu se condenseze. Procesul de condensare este însă determinat aici de faptul că vaporii întâlnesc în cale așa numitele „curse” reprezentate de particule de praf, fum și, mai

hexagon regulat țînesc flăcări avînd înălțimea de 4-5 metri. Nu trece nici o jumătate de minut și flăcările — înconjurate de un fum negru — prefac într-un imens rug cîteva mil de metri pătrați de teren. Apoi, după ce au dezvoltat o temperatură uriașă, flăcările desceaz cu repeziciune. Și — în cele din urmă — în mai puțin de cîteva minute, în fața privitorilor uimite ale spectatorilor, sus, deasupra fumului care încă nu s-a risipit, începe a se forma un nor cumulus. Mai tîrziu — pornește ploaia.

hexagon regulat țînesc flăcări avînd înălțimea de 4-5 metri. Nu trece nici o jumătate de minut și flăcările — înconjurate de un fum negru — prefac într-un imens rug cîteva mil de metri pătrați de teren. Apoi, după ce au dezvoltat o temperatură uriașă, flăcările desceaz cu repeziciune. Și — în cele din urmă — în mai puțin de cîteva minute, în fața privitorilor uimite ale spectatorilor, sus, deasupra fumului care încă nu s-a risipit, începe a se forma un nor cumulus. Mai tîrziu — pornește ploaia.

A. TĂNĂȘECU

Fotografia de Vasile Polizache (premiul II).

O expoziție a fotoamatorilor

Zilele acestea s-a deschis o nouă expoziție de fotografii artistice, aparținînd tinerilor și mai puțin tinerilor amatori din București. Expoziția face parte de fapt dintr-un program de activitate al amatoriilor fotografi cuprinși în cadrul Casei creației populare a Capitalei prin studioul „Amatorului fotograf”.

Cu o activitate începută cu un an în urmă, studioul grupază în jurul lui cercurile foto din Capitală, de la casele de cultură ale tineretului și de la cele raionale, precum și de la cluburile marilor întreprinderi, avînd principalul scop de a da o îndrumare metodică și artistică.

Mulți tineri s-au alăturat amatoriilor cu mai multă experiență constituindu-se astfel un colectiv larg în care se dezbate — sub formă de conferințe, discuții, analize de lucrări și schimb de experiență — principalele probleme pe care le ridică această activitate atât în domeniul tehnicii de laborator cât și al concepției și realizării artistice a fotografiilor.

Îndrumarea tinerilor amatori spre înțelegerea unei tematici dinamice, inspirată din viața și activitatea lor — în uzină, în școală — este una din sarcinile de bază pe care și le-a propus conducerea studioului, alături de preocuparea continuă pentru ridicarea calificării artistice a fotoamatorilor.

Ultima noastră expoziție-concurs cu tema „Iarna” a întrunit 41 de participanți. Din aproape 250 de fotografii alb-negru, s-au selecționat 92 de lucrări, cele mai reprezentative. Premiile I și le-au împărțit doi tineri: frezorul Biaga

Nicolae de la Trustul de utilaj greu — nr. 2 și asistentul universitar N. Anghelide, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu”. Ni se pare semnificativ și de perspectivă faptul că majoritatea amatoriilor noștri sînt tineri muncitori, tehnicieni, ingineri, arhitecți, medici, studenți — tineri cu preocupări pentru arta fotografiei, tineri care își găsesc ecoul gîndurilor și preocupărilor lor frumoase într-o asemenea activitate.

Subliniind activitatea rîndnică desfășurată de electricianul V. Polizache, tinerii soți ingineri Carmen și Gr. Antonescu, de Lucia Stoica, arhitectă, de cercul Casei raionale de cultură 30 Decembrie sau de cel de la Casa de cultură a tineretului din raionul N. Bălcescu alături de amatori de vîrstă mai înaintată ca Nicolae Novotny, controlor de calitate la Întreprinderea „Dîmbovița”, dr. N. Frandin sau V. Orza, profesor pensionar, dăm un exemplu de diversitate, de preocupare majoră, de dragoste pentru această activitate care cuprinde treptat un număr tot mai mare de oameni ai muncii din Capitală.

Făcînd parte din activitățile colective publice ale Casei creației populare a Capitalei, experiența noastră în organizarea unor expoziții-concurs deschide în acest al 20-lea an de sărbătoare a eliberării patriei, o serie de alte manifestări ale fotoamatorilor.

BABUȚU T. ARGHEZI — președintele Studioului amatorului fotograf din cadrul Casei creației populare a Capitalei

Fotografia de Nicolae Bologh (premiul I)

BUCUREȘTI 1964

(Urmare din pag. 1)

pura, sub arcadele teilor în flori și ale primăverii, mari șantiere de construcții și amenajări urbanistice. Sînt prezente, pentru anul acesta, noi școli (182 sînt de clasă date în funcțiune), noi polițieniști de cartier, noi magazine, printre care complexe comerciale din cartierele Jiului-Scînteia, Drumul Taberei, Balta Albă, Sergent Nițu Vasile, șoseaua Giurgului. În agenda de construcție a anului se înscriu și cei 14 km rețele de termoficare, 25 km rețele canal, 28 km rețele de apă, 350.000 m. p. străzi pavate. Va fi gata noua cinematograful de pe str. Ion Ghica, noul patinoar — împreună cu fabrica de gheață din parcul Floreasca, noul hotel modern de la Gara de Nord. În acest tumultuos peisaj de construcție, care ordonează orașul după legea frumuseții, păstrîndu-i aerul local înefabil, sînt cuprinse și vestigiile de artă ale trecutului, întinse prin noi străzi. Ateleul R. P. Romine, de pildă, va fi în anul acesta restaurat, prin lucrări în care employarea profesorilor se întîlneste cu înalta exigență artistică.

„Dar vorbind despre marile ansambluri de locuințe, despre miile de apartamente, despre blocurile cu multe etaje ce-și vor înscrie silueta pe cer, gîndul, oprit la cifre, ar fi tentat, poate, să vadă o anumă severitate, un fel de „rîceală” a petajului viitor. București, însă, orăș de grîdini și parcuri celebre, își va ordona noua priveliște într-un cîmar de eleganță și farmec. Ofensiva construcțiilor nu numai că nu va vîntina farmecul natural — cel mult concurendu-l prin spontaneitate și prospețime — dar va înscrie în desenul orașului noi spații de frumusețe, bun gust și confort.

— O secțiune într-un cartier — ne spune tot directorul Hođovanu — e alcătuită în această privință. Să luăm de pildă, microraionul C 5 Balta Albă, unde constructorii au și început în aceste zile lucrările, mai grăbiți decît primăvara... Proiectul acestui ansamblu, realizat la Institutul „Proiect”-București, prevede zone verzi pe mari suprafețe, parcuri de agrement, spații de joce pentru copii amplasate în zonele li-

nistite, alei de acces care să asigure judicios și comod circulația. Bazine cu apă și finituri artizane vor completa paleta urbanistică a ansamblului. Încă o nouă de decor, deschisă din proiectul acestei primăveri! Continuuindu-ne secțiunea în acest micro-raion, va trebui să consemnăm că bazinele cu apă, finiturile, parcurile de agrement, se găsesc în vecinătatea teraselor și porticilor care leagă două mari complexe comerciale. Primul complex (A-2), ocupînd o suprafață de 3.600 m.p., va cuprinde un magazin alimentar cu autoservire, centre de plîne, de lapte, de legume și fructe, cofetărie și un bufet cu terasă, un magazin cu articole de menaj și uz casnic, librărie, tutungerie, un garaj subteran de 2.000 m. p. Al doilea complex (3.800 m.p. suprafață totală), reproducînd de la o scară mai mare concepția primului, va însuma și alte unități: magazine de galanterie, de țesături, de articole electrice, florărie, frizerie-coafură, cofetărie și patiserie cu laborator profesional, un garaj subteran de 3.850 m.p. etc. Lingă celelalte construcții sociale-culturale ale microraionului, printre care un cinematograful cu 650 de locuri, un dispensar cu 4 circumscripții, o școală medie, complexele amintite vor aduce și o notă de frumusețe și eleganță arhitectonică. În finisajul acestora, un cuvînt decisiv îl vor spune masele plastice, ca și piatra, marmura și placajele de ceramice smîlțuite. Dar asemenea lucruri vor da, de fapt, trăsătura întregului ansamblu de locuințe, a blocurilor moderne ce se ridică aici.

— Este tocmai întrebarea pe care ne pregăteam să v-o adresăm. Cum vor arăta locuințele construite aici? Vă invităm deci, de data aceasta, la o „secțiune într-un bloc”...

— Blocurile construite la Balta Albă, ca și în alte micro-raioane și cartiere bucureștine, cuprind o seamă de noutăți. Printre ele, decemdată, de la fundații, să încercăm o descriere care anticipază cîteva lucruri. Să intrăm, deci, într-un bloc... Nu însă înainte de a-i privi înălțimea exterioră, fațada placată cu travertin sau placaj de ceramică smîlțuite de diferite culori.

Loggia cu jardiniere vor marca, pentru privitor, locul fiecărui apartament. Și acum să mergem mai departe. Holul de la intrare, mai spațios ca în construcțiile bucureștine anterioare, se va întîmpina cu pardoseli din mozaic de marmoră, chiar platră de marmoră. Celebra marmoră de Carara, cîndva apanajul instituțiilor publice sau al palatelor particulare, va împodobi din ce în ce mai bogat București. Marmora din holul de intrare ne va ține totuși și de scîndărie blocului. Să intrăm acum într-un apartament... Ușa pe care o deschidem e frumousă, are un lustru frumos, ca și ușa din interior de altfel. Pardoselile camerelor vor fi, în unele cazuri, din materiale plastice, colorate în tonuri odihnoare, în altele din parchet de stejar, care-l va înlocui treptat pe cel de fag. Dulapurile în perete și zugrăvurile de calitate superioară, în care includem și perspectiva tapetelor, vor fi altă trăsătură a acestor apartamente. În baie și bucatărie vom regăsi mozaicul de marmoră, împreună cu alte subtilități de confort: mai mult faianță în bucatărie, băi luminate direct, cuie în vestibule. Preocuparea pentru confort trebuie urmărită, însă pe toate treptele, pînă la detaliul în aparență „mărunt”, dar care a provocat nu o dată nemulțumirea locatarilor din unele blocuri. Armaturile de calitate slabă, robinetele care nu se închid sau se strîcîc imediat, feronierele lucrate de mîntuială — vor rămîne, sperăm, de domeniul trecutului, cu condiția ca furnizorii acestor produse, printre care noua fabrică de armături construită în Capitală, să răspundă acestui apel...

„Aruncînd o ultimă privire spre harta de construcții a Bucureștilor anulului 1964, spre această schemă decemdată abstractă — în care constructorii vor așeza noile blocuri și ansambluri arhitectonice — să pășim, o dată cu primăvara, spre înălțimile ce vor completa geografia de frumusețe și confort a capitalei noastre.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 15 MARTIE 1964

Orele 8,50 — Gimnastica de Invioreare la domiciliu, 9,00 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar, 10,30 — Răsăta gospodăriei, 11,00 — Emisiune pentru șate. În jurul orei 15,15 — Transmisie alternativă de la București — aspecte de la înălțimile de fotbal dintre echipele Rapid — Cîșul, Știința Cluj — Dinamo Pitești și Progresul — Știința Timișoara. În jurul orei 18,30 — Transmisia de la Praga: finala Campionatului mondial de handbal masculin, dintre echipele R. P. Romine și Suediei. În pauză — Jurnalul televiziunii, 19,45 — În lumea pescăriei abstracți — în care constructorii vor așeza noile blocuri și ansambluri arhitectonice — să pășim, o dată cu primăvara, spre înălțimile ce vor completa geografia de frumusețe și confort a capitalei noastre.

NOTE DE LECTOR

„La început, a fost o anticipare a viitorului. Au așternut-o pe hîrtie de calc, specialiștii de la Institutul de Proiectări pentru instalații petroliere din Floiești. Cînd după aceea, peste 18000 tone de utilaje și materiale pătaseu fruntariile țării îndreptîndu-se spre locul îndepărtat unde liniile trase în tuș pe albul imaculat al planurilor aveau să prindă viață, transformîndu-se în schele îndrăznețe ale unei mari construcții industriale; pentru ea, în cele din urmă, înălțîndu-se sub ochii specialiștilor și tehnicienilor romîni, prima rafinărie de petrol din sectorul de stat al Indiei — de la Gauhati — să intre în funcțiune, îndeplinind cu succes toate cerințele unei instalații moderne.

„Fabricat în Republica Populară Romînă”...

O inscripție care este înfîlțită din ce în ce mai des în numeroase țări ale lumii. Pe tractoarele desțelenind pămînturile din îndepărtata Brazilia, ca și pe instalațiile Fabricii de acid clorosulfuric de la Abauz-Abal (R.A.U.),

„PREZENȚE ROMÎNEȘTI ÎN LUME”

pe motoarele funcționînd în întreprinderile austriece, ca și pe vagoanele de cale ferată ce străbat căile de fier ale Indoneziei.

Însă implicațiile acestui nou fenomen sînt cu mult mai cuprinzătoare. Dacă ele își găsesc încununarea în succesele economice obținute în anii care au trecut de la eliberare, se reflectă cu vigoare și în alte domenii. Ritmul susținut de dezvoltare, progresele multilaterale înregistrate în acești ani, se reflectă nu numai pe tărîm economic, în creșterea continuă a volumului comerțului nostru exterior și în schimbarea radicală a structurii sale, în comparație cu trecutul, sau în participarea la nenumărate tirguri și expoziții internaționale. Ele se oglindesc și în impetuosa dezvoltare a culturii, al cărui prestigiu în permanență creștere și-a găsit o înaltă precizie pînă în cele mai îndepărtate țări ale lumii.

Știința romînească este prezentată pe plan mondial atât prin lucrările savanților noștri, cât și prin participarea acestora la numeroase congrese sau întîlniri internaționale. Marile valori culturale și artistice ale țării, sporesc astăzi renumele culturii romînești în tezaurul de aur și culturii universale.

Cu pași de uriașă a străbătut poporul nostru, sub conducerea partidului, calea care desparte țara „eminamente agrară” din trecut, de Romînia înaintată de astăzi, pătrunsă de elanul unui avînt creator care străbate toate laturile vieții. Iar cartea „Prezențe romînești în lume” (autor: V. Nămolaru), apărută recent în Editura Politică și propune și reușește să înfățișeze, în mod multilateral și sintetic, tocmai prestigii în continuă creștere de care se bucură — pînă departe peste hotare — realizările Romîniei socialiste.

Săptămîna viitoare pe ecrane

„EN SURIS

In plină vară”

Studioul „București” prezintă premiera noii sale producții „En suris în plină vară”. Filmul, o comedie în culori în regia lui Geo Saizescu, își desfășoară acțiunea în zilele noastre, într-un oraș din Oltenia. Rolul principal, Făniță, este interpretat de actorul Sebastian Papaian, pe care anul trecut l-am văzut în filmul „Partea de vină”. Din distribuție mai desprîmдем pe Florina Luican, Dem Rădulescu, Nineta Gusti.

„Domnișoara... Barbă Albaştră”

Interpreta eroinei principale a comediei „Domnișoara... Barbă Albaştră”, Annamaria Scibassy, este studențiușă la Institutul de teatru din Budapesta și se află la primul ei rol în cinematograful românesc.

Alături de ea, în producția studioului „Flumina” apar numeroși actori cunoscuți, dintre care amintim pe Ferenc Kalloy și Dezso Garas.

Filmul a fost realizat de regizorul Laszlo Kalmar, după scenariul lui Miklos Marokos.

În completare, spectatorii vor viziona producția studioului „Alex. Sahia” — „Bachus în Romînia”.

„O zi ca lei”

Din nou, pe ecranele din țara noastră, actorul Renato Salabator, cunoscut publicului din filmele „Rocco și frații lui” și „Era noaptea la Roma”. Întîlnim în noua producție a studiourilor italiene „O zi ca lei”.

Distribuția cuprinde încă două apreciate prezente actoricești, Carla Gravina (ultima sa apariție la noi în „Cu toți acasă”) și Anna Maria Ferrero (cunoscută din filmele „Rabot și pace” și „Capitanul Fracasse”). Regia filmului este semnată de Nanny Loy.

„Totul rămîne oamnicilor”

În rolul principal al noii producții cinematografice sovietice îl Bistrițkaia.

vom revedea pe Nikolai Cerkasov, admirabilul interpret al „Deputatul de Baltica” și al lui „Ioan cel Scazut” din filmele „Austerlitz” și „Capitanul Fracasse”). Regia filmului este semnată de Nanny Loy.

Alături de Cerkasov, o vom reîntîlni și pe apreciatul actor Bistrițkaia.

Spektacol la casa de cultură

Foto: AGERPRES

Creația lui Eminescu în tiraje de masă

Editura pentru literatură a scos recent de sub tipar un nou volum de proză literară de Mihail Eminescu. Volumul, care apare în 90.000 exemplare, cuprinde și un studiu privind proza literară a poetului, note explicative și lingvistice, glosar. Cu prilejul comemorării a 75 de ani de la moartea lui Eminescu se vor edita și alte volume din lucrările marelui poet, precum și studiile de critică și istorie literară privilegiate la creația eminesciană.

Editura pentru literatură pregătește pentru lunile următoare primele trei volume din seria de Scrieri de Eminescu. Volumele vor apărea în colecția „Scriitori români”, sub îngrijirea acad. D. Panaitescu-Perpessiciu, care semnează și studiul introductiv. Mai sînt în pregătire două ediții de poezii, una ilustrată de Ligia Macovei, iar a doua de Petre Vulcănescu, o ediție din proza literară a poetului, ilustrată de Traian Brădeanu, o ediție revizuită din „Viața lui Mihail Eminescu” de acad. G. Călinescu, volumul „Eminescu și teatrul” de Ioan Măsoil și un volum omagial de studii semnate de academicienii George Călinescu, Tudor Vianu, D. Panaitescu-Perpessiciu, Mihail Beniuc și alții.

La Editura Academiei se află

în lucru un volum cuprinzînd studiul mijloacelor de expresie folosite în poezia lui Eminescu. Editura tineretului, care a tipărit recent în colecția „Oameni de seamă” o monografie „Eminescu” de Zoe Dumitrescu-Bușulenga, pregătește o nouă culectie de versuri ce va apărea în colecția „Biblioteca școlară”.

În ultimii 14 ani, din creația lui Eminescu au fost tipărite lucrări într-un tiraj total de aproape 1.360.000 de exemplare. (Agerpres)

INFORMAȚII ● INFORMAȚII ● INFORMAȚII

Consiliul de Miniștri a aprobat proiectul de hotărîre componența Comitetului pentru Premiul de Stat al Republicii Populare Romine. Președintele Comitetului este acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R. P. Romine, vicepreședinții sînt acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, acad. Remus Rădulescu, directorul Institutului de energetică al Academiei R. P. Romine, și Constanta Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Simbătă dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Viena, Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului și chimiei, care, la invitația mi-

nistrului comerțului și reconstrucției al Austriei, dr. Fritz Bock, va vizita Tirolul de primăvară al Austriei. El este însoțit de un grup de specialiști și experți.

La plecare, pe aeroportul Băneasa a fost condus de Victor Ionescu, ministrul comerțului exterior, de membri ai conducerii Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, ai Camerei de Comerț a R. P. Romine, de funcționari supe-riori din Ministerul Afacerilor Externe.

A fost de față dr. Paul Wetzel, ambasadorul Austriei la București, precum și membri ai ambasadei.

În aceeași zi tovarășul Mi-hail Florescu a sosit la Viena.

Concertul de simfonic seara al Filarmonicii de Stat „George Enescu”, dirijat de Paul Popescu a avut ca solist pe violonistul sovietic Semen Smitkovski, care a interpretat concertul pentru vioară și orchestră în la major nr. 5 de Mozart. În program au mai figurat Contata II-a pentru tenor, cor mixt și orchestra de St. Niculescu, solist Cornel Finăneanu și Simfonia a V-a de Bruckner.

Bășul sovietic Ivan Petrov, bine cunoscut publicului românesc, a interpretat simbăta seara rolul titular din opera „Boris Gudunov” pe scena Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romine. (Agerpres)

CROȘIȘTI LA STARTUL FINALELOR REPUBLICANE

La Călimănești, pe aleile parcului Ostrov, o insulă în mijlocul Oltului se dispută astăzi finalele Campionatului republican la cros.

Titlurile de campioni se vor acorda la trei categorii de probe feminine (junioare II, junioare I și senioare) și la 4 categorii de probe masculine (juniori II, juniori I, seniori demifond și seniori fond). În lupta pentru cucerirea acestor titluri, sînt mulți prețioși tineri, sînt mulți prețioși tineri și echipa. Să vă prezentăm cîțiva dintre protagoniștii: Vamoș, Barabos, Ov. Lupu, Constantin și Forica Grecescu, Elisabeta Teodorov, Fl. Petrescu, V. Furdul, L. Frunză, V. Gabor, C. Bloșiu, I. Perju, I. Cimpeanu, G. Moldoveanu, M. Nicoră. Pînă în prezent și-au anunțat participarea peste 600 de concurenți. Oamenii muncii veniți la odihnă și tratament pe Valea Oltului vor putea să urmărească concursul prin intermediul O.N.T.-ului, care organizează excursii cu acest prilej de la Govora și Rîmnicu-Vilcea.

Actuala ediție a întrecerii va fi și mai disputată deoarece constituie un criteriu de definitivare a reprezentativilor țării noastre pentru Crosul Balcanic programat la 12 aprilie. De altfel și la XVIII-a ediție a Crosului Balcanic se desfășoară tot într-o stațiune balneo-climaterică, Srantacka Banja din Iugoslavia. Interesant de amintit că pentru prima oară în acest an, la Campionatul republican de cros, pe lângă cursele de seniori, senioare și juniori, se va desfășura și o cursă rezervată junioarelor.

Disputarea curselor pentru juniori și junioare II pînă în faza finală este neindolnică o măsură binevenită pentru pregătirea acestor categorii de croșiști. S-ar părea însă că distanțele (1.500 m. pentru juniori și respectiv 700 m. pentru junioare) sînt prea lungi în raport cu vîrsta și pregătirea concurenților.

SILVIU DUMITRESCU antrenor de atletism

Intr-unul din laboratoarele Institutului de cercetări alimentare din București

Foto: AGERPRES

SCRISORI SOSITE LA CONCURSUL NOSTRU:

„Din îndemnul conștiinței socialiste”

Echipa de la intervenție

FATA DIN OGREZENI

Triful prelung al telefonului l-a făcut pe dispecerul Mișak-baci să tresară. Ce s-o fi în tîmpiat? Cu puțin timp înainte primise raportul mecanicilor de la compresoare: „Totul funcționează normal, presiunea constantă”. Ridică receptorul. Din cauza viscolului de afară, vocea de la celălalt capăt al firului se auzea foarte greu. Nu înțelese deci cîteva trînturi de cuvinte: „Stația Victoria... presiune... abur... înghețat”.

— Seres baci, echipa de întretinere trebuie să plece de îndată la stație. Știu, e frig, dar acolo doi oameni... și apoi producția.

— N-ai grijă, Marț și eu cu băieții. Cred că într-o oră dăm gata cei 4 km.

— Visecole și odată cu ușa deschisă brusc de Seres baci, nu înțelese deci cîteva trînturi de cuvinte: „Stația Victoria... presiune... abur... înghețat”.

— Amarnică vreme, a spus unul din băieții. Băieții glumeau, rîdeau și n-au observat chipul înfrigurat al șefului de echipă. S-au ridicat înăpînă pînă la unul atîrnînd de el și s-au spus că la unul din sectoarele stației Victoria a înghețat conducătorul. Minerii aveau nevoie de ajutor, de ei.

Peste cîteva minute pe panta muntelui se zăreau mișcîndu-se ritmic „licurici” lămpilor de carbid. Ion în vala, abia se mai vedeau luminițele termocentrelor de la Paroseni. Drumul era anevoios. Vîntul izbea fețele muncitorilor. Învalîndu-l în vîrtejuri de zăpadă înaintau greu, cu toate că fiecare se străduia să ajungă cît mai

repede. Sus, pe munte, doi oameni duceau lupta cu conducta înghețată. O oră și jumătate a durat drumul. Înăuntru, în stație, printră aburii groși se zăreau două siluete aplecate deasupra mașinilor. Era mecanicii care zădărnici căutau să reducă la viață conducta de alimentare cu apă industrială a compresoarelor.

Trebuia neapărat montată o conductă cu un diametru de 100 mm. Dar era nu se găsea în stație. La propunerea unui muncitor din echipa de intervenție s-a găsit soluția, se va transporta o colană de lemn dintr-un alt loc. Era foarte greu, dar trebuia...

După cîteva ore de muncă încordată, conducta era montată. Au dat drumul apei de la captare. Privirile erau atînte asupra acelor manometrelor.

Încordarea se citea pe fața cărării. Și acele au început să oscileze. Compressoarele funcționau normal. Tictacul pîkamelor suna acum ca o muzică plăcută.

De după un vîrtej de munte sîntea început să se arunce sîntea razele sale palide peste întinderea de zăpadă. Umbrele uriașe ale pîrcurilor se profilau pe albul inecului. Cei doi mecanici de la compresoare priveau la molgîdețele negre care coborau muntele: muncitorii Racoșia, Suciu, Partenie, Precup, Cugă, Brănet, iar la urmă, făcîndu-l prietenos semn cu mîna, Seres Andrei, șeful echipei de intervenție.

EUGEN POPA mecanic

Există în viața fiecărui om amintiri care-i sînt nepus de dragi. În cei 5 ani de facultate, Alexandra Marin și-a adus deseori aminte de satul său natal, a trăit împreună cu colectivitățile din Ogrezeni bucuria fiecărei izbînzii. Învăța cu singurătate și ostenta cu nerăbdare situa cînd va veni în sat să pîndă unutul la transformarea pîmîntului pietros, într-un izvor de belșug.

Alexandra s-a întors în sat inginer. Simțea că locul ei nu poate fi decît aici unde și-a petrecut copilăria. Era legată prin mîi de lire de oamenii aceștia harnici. Știa că o așteaptă o mare bălăle. Trebuia să înlîngă neîncrederea unora, obiceiul altora de a munci cum au moștenit din bătrîni.

Cum, i-au spus unli sătenii la venirea ei în sat, pîmîntul ăsta pietros și nisipos, va produce recolte bogate? Așa ceva pot crede numai copiii.

Alexandra poposea. În case, stătea la sfîrșit de întregi cu colectivitățile, le explica taina transformării pîmîntului. Incel, greu, a reușit să alunge acceptivismul unora, să-i mobilizeze la acțiunea de transformare a pîmîntului și rezultatele au venit să încununeze această muncă. În anul 1963, colectivitățile au obținut o producție superioară anului precedent, cu 300 kg grîu mai mult la ha, cu 100 kg porumb boabe, 1.000 kg cartofi etc.

Alexandra își amintește și cum a „înlîngat” grădina de le-

gume. Iordache Stan și Ilie Berbec n-au preza vrut la început să lucreze la grădina. „Dați-ne ceva mai importanți de făcut, acolo nu-i cine știe ce mare lucru”. Inginera le-a explicat că fiecare muncă este utilă, foarte importantă, și-și aduce satisfacții dar-o face cu plăcere, dacă ești convins de necesitatea ei.

Altă dată colectivate mai în vîrstă, printre care Maria Bădiș și Dumitru Lița, lucrau la rîsădnie așa cum au apucat din moși strămoși. Inginera le-a familiarizat cu noi metode. Așa că azi rîsăduri de cultură timpurii se pun în ghivece nutritive. Și din nou roadele și-au apus cuvîntul. Pînă acum s-a și făcut repicarea rîsădurilor timpurii la roșii, varză, vinete, ardei pe o suprafață de 840 mp. și colectivitățile lucrau cu drag în grădina de legume.

Cînd vîl în sat, colectivitățile își spun cuvinte de laudă la adresa inginerii, pe care o numesc, pe bună dreptate, „lata noastră”. Ei leagă succesele obținute de munca neobosită a acesteia. În curînd li vor asocia numele de alte două realități importante: esteleu, pe o suprafață de 15 ha și clupcăria, realizate din inițiativa acesteia.

„Dacă nu era lata noastră...” spun colectivitățile și aceste cuvinte cuprînd mulțumirea și încrederea în tîndrul inginer agronom.

IONEL PROTOPOPESCU activist cultural

S P O R T

● Pînă la deschiderea Jocurilor Olimpice de vară de la Tokio mai sînt încă șapta luni, dar organizatorii au stabilit de pe acum care vor fi remurile sportive cele mai populare la Olimpiadă. La această concluzie au ajuns printr-un sondaj asupra cererilor de bilete. Cea mai mare cerere s-a înregistrat pentru competițiile de gimnastică în care sportivii japonezi sînt favoriți principali. Preferențele publicului se îndreaptă apoi spre fotbal, volei, atletism, judo, iahing, canotaj. După cum se vede, japonezii preferă cu totul alte discipline decît europenii pentru că fotbalul și atletismul se situează printre cele mai puțin solicitate.

● Campionatele ulyoniale de schi pe echipe au început la Leningrad cu o mare surpriză. În proba de 10 km fond femei campionoa olimpică Klavdia Botarskih a fost învinsă de alte două concurente. Primul loc a revenit schoarelor Alevtina Koleina — 37'47", iar locul doi tinerei sportive Margarita Aclina — 39' 34". Campionoa olimpică a realizat timpul de 38'48".

● Două performanțe remarcabile au fost înregistrate în recentul concurs de baltiere desfășurat la Habarovsk. Semimijlocii Iuri Kurentov și Iuri Kurentov a ridicat la stîlul „aruncat” o baltieră în greutatea de 175 kg performanță superioară cu 1,5 kg recordului mondial oficial deținut de cehoslovacul Zdravila. În limitele aceleiași categorii Viaceslav Kozlov a „smuls” 146,5 kg.

Mondialele de handbal

Astăzi, în Palatul sporturilor din Praga se încheie cea mai pasionată ediție a campionatului mondial masculin de handbal în 7. Pînă la această competiție, care a monopolizat de 10 zile atenția amatorilor de sport, aduce în terenul de joc reprezentativele R.P. Romine și Suediei. Echipa romină, detinătoare trofeului, a confirmat valoarea internațională fiind prezentă la ultimul act pentru a-și apara titlul. Handbaliștii romini au câștigat în toate cele 5 partide disputate la actuala ediție cu echipele U.R.S.S. (16-14), Norvegiei (19-10), Japoniei (36-12), Danemarcei (25-15) și R. S. Cehoslovacie (16-15), înscrind 111 puncte față de 61 primite.

Gata pentru pescuit

Ascară la Praga, în cadrul campionatului mondial masculin de handbal în 7, echipele R. S. Cehoslovacie și R. F. Germane s-au înfrînt pentru desemnarea locului 3-4. Handbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 22-15 (8-7) și cu aceasta medalia de bronz la actualul campionat. Echipa R. F. Germane s-a clasat pe locul 4.

În partida pentru locurile 7-8, selecționata Danemarcei a învins echipa R. P. Ungare cu 23-14 (8-6).

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În prezent, la întreprinderea pisciculturii din Brăila se fac intense pregătiri în vederea începerii pescuitului de primăvară. În acest sens, pescarii au pregătit vînturile și talienele. Totodată, ei au confecționat, în cadrul întreprinderii, alte 2.500 noi vînturi din rețea. Au fost, de asemenea, reparate ambarcațiunile și s-au reamenajat punctele pisciculturii continuîndu-se în același timp însușirea unor mari cantități de gheață necesară conservării peștelui pe timpul verii.

La S.M.T. Orăștie, regiunea Hunedoara, lucrează și tîndrul mecanic Muscaliuc Dumitru. El se străduiește să efectueze numai reparații de bună calitate

Scrisoarea URMĂRI DIN PAGI

Scolii nr. 136

de indisciplină. Învățătoarea clasei s-a ocupat mai intens de el, a luat legătura cu familia elevului și lucrurile au mers mai bine pînă la sfîrșitul anului. În classa a V-a copilul, ieșit de sub supravegherea învățătoarei, și simțindu-se puțin controlat și în școală și în familie, își schimbă atitudinea de la o zi la alta. Lipsurile de la cursuri s-au înmulțit. În școală elevul s-a comportat tot mai în corect. S-a mai mult elevul începe să lipsească și de acasă zile întregi, pleacă din oraș fie pe țîrlă, fie în diverse colțuri ale țării, iar în vara anului 1963 urcîndu-se la volanul unui autocamion care staționa în fața casei unui vecin, pleacă cu el spre Constanța și este prins de organele de miliție în Urziceni. În timpul vacanței de iarnă pleacă țîrlă prin țîrlă fiind din nou arestat. Acestea sînt faptele savîrșite de elevul Pribegeanu Ion.

Fără îndoială că o asemenea comportare nu putea lăsa indiferent colectivul pedagogic al școlii. Observînd că pe măsură ce se avertă actele de indisciplină și nivelul în învățatură era în descreștere, profesorii clasei, pe lângă discuțiile purtate cu elevul, au adus deseori la cunoștința dirigintului clasei situația acestui elev, rugîndu-l să ia legătura cu familia, să stea de vorbă cu elevul, să-l sfătuiască în orele de diriginterie cum să se poarte în școală, cum și de ce să învețe etc. Profesorul Zgardan Ion însă n-a înțeles nimic din toate acestea. Pe lângă faptul că nu a stat de vorbă cu elevul (deși din articole-

a organizat și unele excursii, vizite la muzee, întreprinderi, G.A.C.-uri, vizionări de filme și spectacole în grup la care elevul Pribegeanu nu a participat. La cererile cu elevii, la Palatul pionierilor, anul trecut a fost doar de două ori. Este posibil ca elevul să fi încercat anumite sentimente deprimate. În articolele publicate în presă se arată că elevul Pribegeanu Ion a spus dirigintului că „dacă se învețe ca nimeni altul, dacă ar fi camintenia întruchipată, n-am să scap de careu”. Ne întrebăm care a fost reacția profesorului diriginte Zgardan Ion la auzul unor asemenea cuvinte ale elevului său? A încercat oare să-l convingă că toate măsurile luate au fost spre binele lui? A cerut dirigintele profesorilor, consiliului pedagogic, conducerii școlii, organizației de pionieri sau organizației de partid din școală să nu-l mai scoată în fața clasei?

Toate acestea dovedesc că dirigintele nu a cerut sprijinul nimeniului, nici chiar atunci cînd se pare că elevul Pribegeanu Ion a fost singurul greșel. Dacă preocuparea dirigintei pentru ridicarea nivelului la învățatură ar fi fost cu adevărat pornită din dragoste și atașament pentru acest copil — ar fi făcut orice pentru el, s-ar fi străduit mai mult să-l ajute, măcar la obiectul său, nu i-ar fi încheiat mîna cu trei.

Colectivul pedagogic al școlii noastre consideră că dacă dirigintele clasei, profesorul Zgardan Ion, s-ar fi străduit mai mult să cunoască particularitățile elevului Pribegeanu, dacă s-ar fi apropiat mai mult de el și i-ar fi cunoscut dorințele și înclinațiile, dacă l-ar fi ajutat cu tact în realizarea a-

cestora, într-un cuvînt, dacă ar fi străbit pentru formarea și dezvoltarea unor trăsături de caracter pozitive, elevul n-ar fi plecat chiar și de orele de diriginterie. În locul unor măsuri pedagogice, al unor metode eficiente elevul era considerat „bolnav” — fapt ce a indus în eroare întregul nostru colectiv pedagogic. Desigur că și noi sîntem vinovați de faptul că ne-am lăsat indusii în eroare și cu toate că eram convinși că elevul nu este bolnav am continuat să folosim mijloacele și procedeele obișnuite, fără a cere organelor în drept să ne ajute în crearea unor condiții mai bune pentru învățatură acest elev decît cele pe care le avea în propria sa familie. Preocupări de instruire și educare celor peste 700 de elevi, n-am depus toate eforturile, toată experiența noastră, spre a-l ajuta pe elev, pe diriginte, pe părinți. Conducerea școlii, organizația de pionieri n-a reușit să mobilizeze forța colectivului pedagogic, al elevilor chiar pentru ca asemenea situație să fie remediată la timp. Organizația de pionieri, sub conducerea instructorilor, a vizionat nenumerate filme, a făcut excursii și vizite la întreprinderi, a organizat simpozionale, drumeții, excursii tematice etc. În rîndurile pionierilor și școliarilor care participau la asemenea acțiuni, elevul Pribegeanu Ion a lipsit.

Sîntem convinși că orice muncă, care pasione, dragoste, pricepere. Profesorii școlii noastre în marea lor majoritate depun toată străduința pentru ca să facă din elevii lor oameni de nădejde. S-ar putea crede că la școala noastră toți elevii au avut și au abateri grave. Nu. Printre abolenții acestei școlii, mulți dintre ei sînt

străduiți să facă ceea. Ei bine, o asemenea afirmație nu a putut-o admite tovarășii din colectivul de conducere al Școlii 136. Le-ar fi convenit să scriem că ori toți n-au făcut nimic ori toți au făcut ceva.

Deși era evident că, în articolele noastre, profesorului dirigintele n-i se aducea nici un fel de laudă, el fiind la fel de vinovat ca și toți ceilalți prin lipsa sa de perseverență, de curaj în a critica unele metode neadecvate statornicite în școală, cîtorva colegi de ai săi li s-a părut că nu li lăudăm. Și asta întrecea toate marginele li Ori cît ar părea de ciudat, în ședînța la care am asistat, problema în jurul căreia s-a discutat cu cea mai mare aprindere n-a fost nici pe departe analiza greșelilor pedagogice care au dus la apariția „cazului”, ci reproșul, mai mult sau mai puțin abil care, în esență, ar putea fi formulat astfel: „De ce n-am fost lăudați și noi? Avem și noi realizări...”.

Aveți, stimați tovarăși, fără îndoială, că aveți, nimeni n-a dorit și nu dorim să vă răpascați meritele, nimeni n-a dorit și nu dorim să vă subînțeze prestațiul, dar, e timpul să se înțeleagă că nu despre aceste frumoase realizări din școală am fost nevoiți să scriem în legătură cu situația elevului Pribegeanu, ci despre lipsurile existente. Acestea ar fi fost firesc să fie analizate de către cadrele didactice ale Școlii 136, să se tragă concluzii care să nu mai facă posibilă apariția pe viitor a unor „cazuri” la fel, cunoscinđ că există toate prilezurile ca să se ducă pînă la capăt și cu răspundere o asemenea analiză, tovarăși pentru că școala respectivă numără și o seamă de realizări frumoase. Cîuțînd și în continuare „tapi ispășitori”, acuzînd și în continuare faptul că, punerea „cazului” în discuție, o stirbire prestigială profesorilor, nu vorbii și găsite nici odată căile de remediere a lipsurilor. Nu sînd gîndim la ade-

Răspundere colectivă nu „tapi ispășitori”

a determinat săritura pe geam pe care cititorii o știu.

Dar mai este un motiv pentru care „unicul vinovat” a fost proclamat dirigintele. Despre dirigintele, în articolele noastre se scria că stătuse de vorbă de nenumerate ori cu elevii și cu părinții o acuzînd și în continuare faptul că, punerea „cazului” în discuție, o stirbire prestigială profesorilor, nu vorbii și găsite nici odată căile de remediere a lipsurilor. Nu sînd gîndim la ade-

runci totul în spatele lui. E mai simplu, dar e de neconceput. Iată ce se mai scrie: „S-ar putea crede că la școala noastră toți elevii au avut și au abateri grave”. Cine ar putea crede una ca asta? Și atunci de ce se scrie astfel? Să o spunem deschis: pentru că încă se mai așteaptă nescruva laudă. Și ele, în „cazul” elevului Pribegeanu, deoarece despre acesta e vorba, n-au cum să sosească. Ne surprinde totodată că despre colaborarea școlii cu organizația de pionieri nu se amintea, în timp ce în discuția noastră arăta, la discuția din școală, amintea mai sus, că „tovarăși profesori nu ajută organizația de pionieri”, lucru certificat și de tovarășii instructorilor, prezentă acolo. De ce nu se spune asta în răspuns? De ce nu se vorbește nimic despre ceea ce-și propun să facă tovarășii din colectivul profesional pentru a ajuta cel puțin de acum înainte organizația de pionieri?

Abia în final, scrioarea afirmă cîteva lucruri juste, sîntem lăsați să vedem, așa cum era firesc, că s-a izbutit să se descopere o spîrtură în zidul care, într-o vreme, închisese colectivul didactic al Școlii 136, într-o atmosferă de întotdeauna de creație, frustrată de spirit de colaborare, de răspundere comună, de înaltă exigență ca un rezultat al melosului criticii și autocriticii. Anghinamentul din finalul scrisorii ne îndreptățește să credem că se va face totul ca ceea ce s-a numit „cazul” Pribegeanu să rămîna o tîrziu amintire, iar repetarea lui imposibilă. Sînt toate condițiile pentru aceasta. Școala 136 se poate mîndri cu destule realizări București de de ele, tovarășii profesori, sporiile neînecate, dar străduiți-vă ca ele să nu vă mai pună în situația de a nu vă vedea și lipsurile.

În această privință, da, Școala 136 poate primi și un ajutor de la „organelle în drept” — înțelegînd prin ele secția raională de învățămînt care ar trebui să o ajute mai mult în organizarea unei dezbateri profunde, cu simț de răspundere. Noi știm că în școlile din raionul „Lenin”, ca de altfel pedagogii școlii, în primul rînd ei sînt chemați să ajute. Dar, din păcate, fuga de răspundere n-o dovedește doar acest caz în activitatea unor cadre didactice și în conducerea Școlii 136. Răspîndîndu-se din clasă gîsim numeroase alte exemple. De multe ori cite un profesor se „plînge” dirigintelei de comportarea cîte unui elev. „cere” conducerii școlii „să ia măsuri urgente”. Dar de ce nu încearcă să facă aceasta înșiși pedagogii, autor al acestor cereri? Răspunsul nu lasă loc la dubii: pentru că vrea ca răspunderea s-o poarte altcineva!

Da, firește, e mai simplu să a-

Problema Ciprului în discuția Consiliului de Securitate

NEW YORK 14 (Agerpres). — La ședința Consiliului de Securitate, care a început vineri la ora 18, ora New Yorkului (ora 1,00 ora Bucureștiului), primul a luat cuvântul secretarul general al O.N.U., U Thant, care l-a informat pe membrii Consiliului de Securitate asupra stadiului formării forței O.N.T. După cum a menționat secretarul general, el a primit consimțământul a trei guverne — Canada, Irlanda și Suedia — de a trimite unități în Cipru. Forța O.N.U., a subliniat U Thant, va fi formată fără nici o amănare și trimisă imediat în Cipru. Primul grup de ofițeri canadieni a plecat spre Cipru în noaptea de 13 spre 14 martie.

Referindu-se la avertismentul guvernului turc că va trimite trupe în Cipru, dacă președintele Makarios nu va accepta condițiile puse de Turcia, secretarul general a subliniat că poziția guvernului turc implică o primăjdie aflată de mare înțelegere și că o încălcare flagrantă a rezoluției adoptată la 4 martie de Consiliul de Securitate, rezoluție care cheamă toate țările să se abțină de la amenințările de a recurge la forță împotriva independenței și integrității teritoriale a Ciprului.

Reprezentantul U.R.S.S., N. T. Fedorenko, a chemat Consiliul de Securitate să înlăture primăjdiea care amenință Ciprul și să determine Turcia să îndeplinească hotărârile Consiliului de Securitate, respectând

obligățiile care îi revin din Carta O.N.U. După o întrerupere de o oră și jumătate, reprezentantul Braziliei a prezentat, în numele a cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate — Bolivia, Brazilia, Coasta de Fildeș, Maroc și Norvegia — un proiect de rezoluție în care cheamă toate statele ca, în conformitate cu obligațiile ce decurg din Carta O.N.U. să se abțină de la orice acțiune care să constituie o primăjdie pentru situația suveranității Republicii Cipru, păcii și securității internaționale.

Reprezentantul Greciei a declarat că guvernul său va sprijini toate măsurile pe care le va adopta secretarul general al O.N.U. și că va aloca 500.000 dolari pentru finanțarea operațiunilor O.N.U. în Cipru. Trezindu-se la vot, rezoluția a fost adoptată în unanimitate.

NICOSIA 14 (Agerpres). — Guvernul cipriot a făcut cunoscut în cursul nopții de vineri spre sâmbătă — potrivit agenției Reuter — că pe insulă nu s-au înregistrat ciocniri și că va face tot posibilul pentru menținerea calmului. În noaptea de vineri spre sâmbătă, Nicosia a președintelui Makarios a fost urmată de remiterea notei guvernului cipriot prin care se respinge avertismentul turc, notă pe care ambasadorul turc la Nicosia a refuzat să o accepte.

La Ankara a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri în urma căreia s-a anunțat că Turcia va contribui cu 100.000 dolari la costul de întreținere a forței O.N.U. pentru Cipru. Totodată, surse oficiale au anunțat — potrivit agenției Reuter — că dacă forța O.N.U. pentru Cipru este constituită, problema intervenției turcești nu se mai pune.

Acțiuni de protest ale studenților

● DIN MADRID

MADRID 14 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că numeroși studenți de la Facultatea de științe politice și economice din Madrid au ocupat amfiteatrul acestei facultăți în semn de protest împotriva faptului că autoritățile au interzis o conferință a profesorului Enrique Tierno Galvan.

Interzicerea conferinței, relatează agenția menționată, a provocat o vie agitație în rândurile studenților madrileni, care au constituit o „A treia adunare liberă a studenților”. Adunarea a adoptat în unanimitate un manifest în care se protestează împotriva suspendării arbitrare a conferinței

din viața și lupta TINERETULUI LUMII

● DIN QUITO

prof. Tierno Galvan, a violențelor represive polițienești, a obscurității în universitățile spaniole, precum și împotriva lipsei de democrație în sindicate.

După cum informează France Presse, manifestul care pune de urgență în libertate a tuturor studenților areștați, alegerea democratică a organelor sindicale, precum și libertatea sindicală.

Federația universitară democratică spaniolă, a cărei acțiune este interzisă de autorități, a distribuit manifeste în care se pronunță împotriva sindicatelor organizate de guvern, cerind libertatea și democratizarea sindicatelor

Marșul tinerilor vienezi împotriva discriminărilor rasiale din Africa de sud

VIENA 14 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Viena al agenției France Presse, mai multe sute de tineri vienezi au organizat vineri un marș de protest împotriva discriminărilor rasiale practicate în Africa de Sud. Potrivit corespondentului, participanții la marș purtau pancarte pe care se putea citi: „Libertate pentru negri în Africa de Sud”, „Nu cumpărați mărfuri provenind din Africa de Sud”, precum și alte lozinci împotriva discriminărilor rasiale. În timpul marșului, numeroase grupuri de studenți străini care studiază în capitala Austriei s-au alăturat manifestanților. France Presse menționează că marșul a decurs în liniște, nu s-a semnalat nici un incident.

O pitorească imagine din Austria: cu teletelicul de-a supra Lacului Alb

DE PESTE HOTARE

BRAZILIA: Semnarea decretelor privind exproprierea unor rafinării de petrol și a unor pământuri nefolosite

RIO DE JANEIRO 14 (Agerpres). — Președintele Braziliei, Joao Goulart, a semnat la 13 martie decretul cu privire la exproprierea a șase rafinării de petrol particulare, care nu făceau încă parte din societatea de stat „Petrobras”, precum și decretul cu privire la exproprierea pământurilor rămase nefolosite pe marginea șoselelor principale și a căilor ferate. Agenția United Press International califică semnarea decretului cu privire la exproprierea unor terenuri agricole drept „un prim pas în direcția reformei agrare”.

După semnarea decretelor, președintele Braziliei, a participat la un uriaș miting în sprijinul reformelor structurale desfășurate la Rio de Janeiro. Potrivit agenției Associated Press, în fața a celor 200.000 de participanți la miting, Joao Goulart a rostit o cuvântare care a fost transmisă de posturile de radio. În cuvântarea sa, președintele Goulart a menționat că pământurile vor fi distribuite țăranilor în decurs de 60 de zile. Totodată, el a subliniat că va cere un amendament la Constituția braziliană, care prevede că pământurile să fie plătite de către țăranii în monedă lichidă. Acest mod de a plăti pământurile, a spus el, „nu poate constitui o reformă agrară ci o afacere pentru latifundiar”. Președintele a afirmat că majoritatea poporului brazilian nu este de acord cu situația nesatisfăcătoare din țară, care în prezent a devenit de nesuportat. Referindu-se, după cum remarcă agenția Associated Press, la Partidul Comunist Brazilian, scos în afara legii, președintele Braziliei a afirmat că „în Congres tre-

buie să fie reprezentate toate curentele politice”.

În altă ordine de idei, președintele a vorbit despre necesitatea consolidării economiei braziliene, menționând că vor fi întărite legile în vederea controlării creșterii preturilor în Brazilia. La miting au mai luat cuvântul guvernatorul ai unor state, membri ai congresului, conducătorii ai sindicatelor etc.

Menționând tendințele reacțiunii braziliene, care încearcă să zădărnicească înlăturarea reformelor de structură în Brazilia, Agenția Associated Press relatează că guvernatorul statului Sao Paulo, Ademar de Barros, a amenințat că va folosi cei 40.000 de polițiști din acest stat pentru a bloca orice preluare a pământurilor. Carlos Lacerda, guvernatorul statului Guanabara, și-a afirmat, de asemenea, ostilitatea față de noul decret cu privire la împărțirea unor pământuri țăranilor.

Proiect de lege de denunțare a acordurilor privind bazele militare străine din Libia

TRIPOLI 14 (Agerpres). — Ziarul „As Saab” publică textul notei explicative la proiectul de lege prevăzând denunțarea acordurilor privind bazele militare străine de pe teritoriul libian, prezentat în parlament de către un grup de deputați.

„Existența bazei militare americane în Libia, se arată în notă, nu corespunde niciunui obiectiv al acordurilor asumate de țara noastră la conferința șefilor statelor arabe, la conferința șefilor de state africane, precum și la alte conferințe la care am participat. Baza militară americană a devenit un pericol pentru viitorul tuturor țărilor arabe”.

Autorii proiectului de lege cer tuturor parlamentarilor libieni să sprijine lupta pentru denunțarea tratatelor înrobitoare și pentru lichidarea bazelor străine de pe teritoriul țării.

Pronunțarea verdictului în procesul lui Ruby: pedeapsa cu moartea pe scaunul electric

DALLAS 14 (Agerpres). — Procesul lui Jack Ruby, asasinul lui Lee Oswald, a luat sfârșit sâmbătă la Dallas. Jurații s-au pronunțat în unanimitate pentru pedeapsa cu moartea pe scaunul electric. Sentința a fost dată după deliberările celor 12 jurați care au durat două ore și 19 minute. Comentarii agențiilor occidentale de presă remarcă faptul că acestea au fost cele mai scurte deliberări ale unui complet de jurați care au avut loc vreodată în statul Texas.

Sâmbătă dimineața, puțin timp după ora 9, jurații s-au retras pentru a delibera într-o cameră alăturată sălii de ședință a tribunalului. În tot acest timp usa camerei a fost încuiată. La ora 11,35 președintele juriului, Max Causey, fost pilot în aviația militară, a bătut în ușa. „Am ajuns la un verdict”, a comunicat el șefului. Imediat după aceea, în sala de ședință au fost convocați avocații, judecătorul Brown, procurorul, ziaristii și publicul. Președin-

tele juriului Causey, a înmănat șerifului verdictul scris care a fost transmis judecătorului Brown. Acesta a citit cu glas tare: „Noi, completul de jurați recunoaștem pe acuzat vinovat de asasinat pe premeditare, așa cum a fost înscuțat și hotărâmintul sentința pe pedeapsa capitală”. În acel moment o duzină de poliști s-au repezit de pe băncile rezervate publicului înconjurând pe acuzat, care a fost scos apoi afară din sală.

Imediat după aflarea verdictului, principalul apărător al lui Ruby, Melvin Belli, a declarat că va face recurs la cea mai înaltă instanță judecătorească din S.U.A.

Ședința de sâmbătă a fost cea mai scurtă de la începerea procesului lui Ruby și a durat numai cinci minute. Ea a fost retransmisă prin radio și televiziune pe întreg teritoriul S.U.A.

Incidente în Dahomey

COTONOU 14 (Agerpres). — În capitala Republicii Dahomey s-a anunțat că în ultimele zile în orașul Parakou situat în nord-estul țării s-au produs incidente grave provocate de partizanii ai fostului președinte Hubert Maga, recrutați din rândurile triburilor Baribas, care au atacat pe membri ai triburilor din sudul țării locuind în acest oraș. Partizanii lui Maga au incendiat și devastat locuințele acestora, molestând femeile și copiii. 50 de persoane au fost grav răniți iar 300 s-au refugiat în clădirea jandarmăriei din oraș. Legăturile telefonice dintre orașul Parakou și restul țării au fost tăiate, iar liniile ferate au fost aruncate în aer.

Agencia France Presse anunță că la Parakou au intrat în acțiune trupele guvernamentale care au făcut uz de arme de foc pentru restabilirea ordinii.

O hotărâre a C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat hotărârea „Cu privire la dezvoltarea continuă a lucrărilor de cercetări științifice în instituțiile de învățământ superior”. În hotărâre se arată că se consideră necesar să se ridice simțitor rolul oamenilor de știință din instituțiile de învățământ superior în asigurarea progresului tehnico-științific în industrie și agricultură, în tratarea problemelor științelor naturii și științelor sociale. Aceasta urmează să se realizeze prin antrenarea mai energică a oamenilor de știință la soluționarea sarcini-

lor practice ale economiei, îndeosebi în domeniul chimiei și construcțiilor de mașini pentru industria chimică.

Se preconizează luarea unor măsuri pentru atragerea profesorilor și decanilor din instituțiile de învățământ superior la activitatea de cercetări științifice în laboratoarele întreprinderilor și în organizațiile de producție pentru asigurarea resurselor tehnico-materiale necesare lucrărilor de cercetări științifice și întinerii și dezvoltării bazei tehnico-materiale a instituțiilor de învățământ superior precum și măsuri pentru îmbunătățirea editării lucrărilor științifice.

Semnarea comunicatului comun ungaro-bulgar

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — În urma tratatelor care s-au desfășurat la Budapesta în spiritul prieteniei și al înțelegerii reciproce, Janos Kadar și Todor Jivkov au semnat vineri comunicatul comun ungaro-bulgar.

A fost semnat, de asemenea, un protocol cu privire la sarcinile legate de dezvoltarea relațiilor economice ungaro-bulgare.

Delegația de partid și guvernamentală bulgară, în frunte cu Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri a sosit la Sofia.

Sîmbătă, a avut loc un miting al oamenilor muncii la care Todor Jivkov a vorbit despre rezultatele vizitei delegației în R.P. Ungară.

Sînt 25 de ani de atunci...

25 de ani s-au scurs de atunci. Era o dimineață geroasă, cu viscol. Praga avea un aspect trist, apăsător. Locuitorii ei trăiau un moment cumplit. Pe străzile orașului de pe Vitava gneau tancurile hitleriste și mărșăluiau ostașii „führerului”. Peste străvechii Hrad, ale cărui ziduri îngrite au fost martore ale atitor regiuni de istorie cehoslovacă, flință drapelul cu crucea înclăgărită. Ocupanții își celebrau vremelnica biruință.

15 martie 1939 este un moment ce nu poate fi analizat dispart, rupt de întreaga evoluție a evenimentelor din perioada care a precedat declanșarea celui de al doilea război mondial. Ocuparea Cehoslovaciei reprezenta un obiectiv al politicii hitleriste stabilit mai de mult, o etapă de început în planul pentru acapărarea întregului continent european în numele „noii ordine”. Înclă la 23 aprilie 1938, Hitler a avut o convorbire secretă la cancelaria Reichului cu generalul Keitel, șeful statului major al armatei naziste. Atunci, dictatorul de la Berlin l-a comunicat lui Keitel hotărârea de a ocupa Cehoslovacia și l-a însărcinat cu elaborarea planului de ofensivă. Operațiunea urma să poarte denumirea de „Fall Grün”.

Calculul lui Hitler — după cum reiese din documente — se bazau pe faptul că puterile occidentale nu vor interveni în apărarea aliaților lor cehoslovaci. Pregătirile militare au fost însoțite de acțiuni de subversivă dirijate de serviciile secrete hitleriste.

În toamna lui 1938, la München, politicienii occidentali au ajuns la o tranzație cu Hitler și Musolini. Cehoslovacia pierdea atunci nu numai regiunea sudică. Tranzația aceasta îi dădea lui Hitler certitudinea că poate să acționeze împotriva Cehoslovaciei fără a se teme de o ripostă fran-

co-englăză. Ceea ce s-a întâmplat la München a avut grave consecințe atât pentru Cehoslovacia, cât și pentru întreaga Europă, pentru că agresiunile hitleriste i s-a deschis drum larg.

„Coloana a V-a” hitleristă acționa febril în direcția descompunerii statului cehoslovac, în vreme ce la Berlin amănunțel planul privind ocuparea Cehoslovaciei erau precizate. În seara de 14 martie 1939, pe personul unei din găzile bezleaze sosea cu un tren special din Praga Hacha, președintele de atunci al Cehoslovaciei.

Un sfert de secol de la ctopirea Cehoslovaciei de către hitleristi

slovacii. Cîteva ore mai târziu puțin după miezul nopții, el avea să dea ochii cu Hitler. „Führerul” n-avea timp de fraze protocolare. Era extrem de grăbit. I-a comunicat scurt, tăios, că odată cu zorile acestei dimineți, trupele germane vor începe ocuparea Cehoslovaciei.

În zilele tancurilor conduse de generalul von Blaskowitz treceau frontiera cehoslovacă. Adică frontiera pe care Anglia, Franța, Italia și Germania o declaraseră inviolabilă. Chamberlain declara în Camera Comunelor, în aceeași zi, că guvernul său „nu se mai consideră responsabil de ga-

ranția pe care a promis să o asigure la München”.

Comuniștii cehoslovaci proclamau cu hotărâre în acele zile grele: „Istoria cehoslovacă nu se termină la 15 martie 1939”. Așa a și fost!

Cehoslovacia a reușit să-și cucerească libertatea în ultimele zile ale războiului. Poporul ei a luptat cu abnegație împotriva fascismului, dînd numeroase jertfe. Împreună cu patrioții cehoslovaci, la eliberarea Cehoslovaciei au luat parte armatele sovietice precum și cele românești. Stăpîni pe propria sa soartă, poporul cehoslovac a ales drumul construcției socialismului. Sub conducerea partidului comunist, oamenii muncii din țara prietenă de care ne bucurăm sincer.

Evocînd evenimentele din martie 1939, declușăm semnificațiile lor actuale. Tragedia pe care hitlerismul a adus-o Europei nu trebuie să se mai rediteze sub nicio formă. Există, din păcate, prin Apus, unii care nu au înțeles lecția prăbușirii celui de al treilea Reich. Politica războiului, rece sau cald, nu le fagăduiește acestora nimic bun. În zilele noastre, mai mult decît orînd, ideea apăsătoare a coexistenței pașnice, a căpătui a forțelor urase. Soluționarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase, largile colaborări politice, economice și culturale între toate statele indiferent de orientarea socială, crearea unui climat de încredere reciprocă în condițiile înlăturării dezarmării generale și totale — iată năzuințele cele mai fierbinți ale omenirii.

Amintirea zilelor lui martie 1939 îndeamnă la veghe neobosită pentru menținerea și consolidarea păcii.

M. RAMURĂ

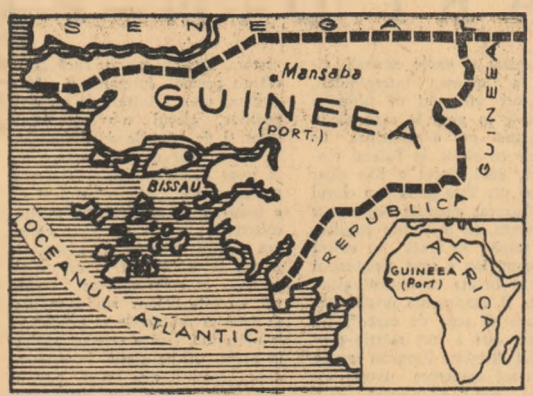

Un aspect din centrul capitalei Zanzibarului — orașul Zanzibar

Guineea portugheză: pămînt al luptei pentru libertate

atrioții din Guineea zisă portugheză s-au ridicat cu arma în mîna pentru libertate și independență. Începutul luptei lor împotriva trupelor salazariște a fost făcut în condiții extrem de grele, cu arme primitive, înfruntînd un adversar echipat cu tehnică militară modernă.

Acțiunile de luptă ale partizanilor au evoluat de la atacuri prin surprindere împotriva posturilor militare, la ambuscade, la acțiuni de diversivitate pe șosele și poduri, la incendierea depozitelor strategice. În această perioadă partizanii și-au procurat arme, și-au îmbogățit cunoștințele militare, au dobîndit noi forțe de a acționa

la ală, lărgindu-și neîncetat rîndurile. În ianuarie 1963 comandamentul partizanilor a hotărît să treacă la ofensivă: operațiunile pornite din partea de sud a țării extinzîndu-se apoi, pe baza unui plan minuțios elaborat, și în regiunile centrale și de nord.

Făcînd un bilanț al luptei de eliberare națională desfășurată în anul trecut, secretarul general al Partidului african al independenței din Guineea portugheză și insulele Capului Verde, Amilcar Cabral, a arătat că în 1963 lupta partizanilor din această colonie s-a desfășurat în trei etape principale. Prima etapă, a declarat Cabral, o constituie trecerea de la rezistența pasivă la acțiuni militare. În cea de a doua etapă, dezvoltarea mișcării de par-

tizani a dus la eliberarea unor bogate regiuni din sud. În cursul celei de a treia etape, partizanii și-au desfășurat acțiunile atât în regiunile centrale, cit și în cele din vest. „Forțele noastre, a declarat Cabral, au crescut și sîntem ferm hotărîți, mai mult decît orînd, să ne eliberăm cit mai curînd posibil de sub jugul străin”.

Despre lupta pentru libertate și independență a patrioților din Guineea „portugheză” despre succesele acestora, se relatează tot mai des în paginile presei internaționale.

Întărirea capacității de luptă a partizanilor și intensificarea luptei acestora a stîrnit îngrîjorarea cercurilor conducătoare din Lisabona și a determinat autoritățile portugheze să trimită în colonie noi întăriri în oameni și material

de război. În ciuda acestor întăriri, forțele patriotice dau noi lovituri colonialiștilor. Chiar ministrul de război al Portugaliei a recunoscut amploarea operațiunilor militare din Guineea zisă portugheză, ceea ce denotă creșterea potențialului forțelor patriotice. După cum reiese dintr-un recent comunicat al Partidului african al independenței din Guineea portugheză și insulele Capului Verde, numai în cursul lunii decembrie a anului trecut 325 de militari din armata portugheză au fost ucizi, iar alți 253 au fost răniți. În luna februarie a acestui an partizanii au lichidat peste 300 de membri ai detașamentelor colonialiste de reprimare. Patrioții guineezi, se arată în comunicat, au atacat unitățile portugheze la Fulcunda și Farima au scufundat două nave la Carantaba și au doborât două avioane. Partizanii deține controlul asupra căilor de comunicații, izolînd garnizoanele portugheze aflate în diferite orașe. În regiunile eliberate s-a trecut la reorganizarea acțiunii politice și economice — a anunțat Amilcar Cabral.

Realitatea a demonstrat că războiul colonialist purtat împotriva patrioților guineezi nu se bucură de popularitate în rândurile soldaților portughezi. Această stare de spirit este ilustrată de faptul că au devenit tot mai frecvente acțiunile de trecere ale unor soldați și ofițeri portughezi de partea partizanilor. Printre foștii ofițeri din armata colonială care luptă în prezent alături de patrioții guineezi se află Silvano da Luz, Jose Moura Pimenta și numeroși alții. Nu de mult, revista italiană „Vie Nouvelle” a publicat un articol despre tineri portughezi Fernando

Fonțes și Fernandez Vaz, trimiși să lupte în Guineea „portugheză” împotriva africanilor. După scurtă vreme, scrie revista, cei doi tineri au decedat trecînd de partea patrioților guineezi. Ei au adus năruștiri interesante privind acțiunile represive ale autorităților coloniale, cit și în legătură cu capacitatea de luptă mereu crescîndă a patrioților. „Am văzut multe sate incendiate cu napalm”, declară Fernando Fontes și Fernandez Vaz — bombardamente zilnice asupra așezărilor pașnice guineeze. Am văzut cum partizanii au deschis focul asupra avioanelor portugheze cu mitraliere grele, replică la care aviatorii portughezi nu se așteptau deoarece atacurile lor împotriva satelor lipsește de apărare se făceau în mod obișnuit fără riscul vreunei riposte. În cîteva minute partizanii au doborât trei avioane. Am văzut lucrul acesta cu proprii noștri ochi”.

Moraul partizanilor și al populației guineeze este ridicat, în timp ce în rîndul trupelor salazariște se manifestă oboseală, dorința de a pune capăt cit mai grabnic unui război crud care n-are nimic comun cu interesele poporului portughez.

În ciuda tuturor măsurilor represive ale autorităților salazariște forțele patriotice continuă să se întărească și să repurtze noi victorii în lupta pentru libertate și independență. Evenimentele din Guineea zisă portugheză vin să confirme faptul că nici în acest colț al Africii regional colonial nu mai are perspective de supra-viețuire.

GABRIEL GACIU